

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Partos és Noblet Ügyvédi Iroda (..... ügyintéző ügyvéd: dr. Tóth Csaba) által képviselt **Műsorszolgáltató Zrt.** felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi január hó 8. napján kelt 23.K.32.217/2007/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2007. március 21-én kelt 674/2007. számú határozatában megállapította, hogy a felperes 2006. október 26-án megsértette a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 8.§-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezést, ezért az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja alapján 800.000 forint bírság megfizetésére kötelezte és az ugyanazon a

napon az Rttv. 15.§-ának (1) bekezdésében foglaltak megsértése miatt az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdésének a) pontja értelmében felhívta a felperest a sérelmezett magatartás megszüntetésére. Indokolása szerint a felperes 2006. október 26.-ai műsora a főműsor időben nem tartalmazott 25 percnyi közszolgálati műsorszámot, főműsor időben a határozatban megnevezett műsorszámokat mutatta be, melyekből egyetlen szegmens sem felelt meg közszolgálati műsorszámnak. Az Rttv. 2.§-ának 19. pontja meghatározza a közszolgálati műsorszám fogalmát, ezeket azonban a főműsor időben vetített filmek nem tartalmazzák, azok zömében látványos képi és hangyi elemekkel elsősorban a nézők könnyebb szórakoztatását szolgálták, ily módon egyik sem sorolható az Rttv. ismertetett bekezdésében meghatározott közszolgálati műsorszámok közé. Ugyanakkor megsértette az Rttv. 15.§-ának (1) bekezdését is, mert a televíziós vásárlási műsorablak (Slicer szeletelő gép) elején nem volt a jellegének megfelelő reklám cím felirat e jellegének megfelelően.

A felperes keresetében a jogsértés hiányának megállapításával és a bírság fizetési kötelezettség mellőzésével az alperesi határozat megváltoztatását, vagy eljárási szabálysértések miatt hatályon kívül helyezését, illetve enyhébb szankció alkalmazásával a határozat megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint a határozatban említett műsorok az adott napon sugárzott szegmensei eleget tesznek a közszolgálati követelményeinek, ugyanis a fenti sorozatok sugárzott epizódjainak bemutatása olyan közérdeklődésre számot tartó információkat tartalmaztak, amelyek megfelelően kiszolgálják a nézők tájékozási, kulturális igényeit. A határozat indokolása elemzi ugyan a bemutatott műsorszámokat, de a felperes álláspontja szerint az alperes a közszolgálati műsorszámokat definiáló jogszabályi rendelkezés (Rttv.2.§ 19.pont) egyoldalú és önkényes értelmezése révén jutott arra a következtetésre, hogy a műsorok nem minősülnek közszolgálati műsorszámnak. A határozat jogszabálysértő, mivel a szankció vonatkozásában néhány bekezdést tartalmaz. Mérlegelési szempontokat nem indokolta, és a szankció eltúlzott az állítólagos jogsértéshez viszonyítva.

Az alperes a határozatában kifejtett álláspontot fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A kereseti kérelemben a felperes konkrétan az Rttv. 15.§-ának (1) bekezdésének megsértése vonatkozásában indokolást jogszabálysértésre hivatkozást nem terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem kapcsán osztotta azt a felperesi álláspontot, hogy az Rttv. 2.§-ának 19. pontjának az értelmezésében nem zárható ki, hogy az a) h) pontokon túlmenően is megvalósulhat közszolgálati műsorszám, azonban e műsorszámnak az idézett un. felvezető rendelkezésében foglaltakat mindenképpen ki kell elégítenie. A bíróság egyetértett az alperesi határozat részletes elemzésével, és úgy találta, hogy az érintett műsorszámok egyike sem felel meg az Rttv. 2.§ 19. pontjában foglalt közszolgálati műsorszámnak, sem az Rttv. 2.§-ának 19. pontjában megfogalmazott általános, sem a speciális rendelkezésének, továbbá a szankció mértékének meghatározásakor nem járt el jogsértő módon.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes kereseti kérelmének megfelelően az ítélet megváltoztatását kérte. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a határozatban érintett műsorszámok közszolgálati műsornak tekinthetők, ugyanis a című műsorszámokra igaz az, hogy nyilvánosságot teremtenek a közbiztonság és a belső rend védelmező funkcióját ellátó rendőri, nyomozói közeg mindennapi munkájának. Attól, hogy az alperes, valamint az elsőfokú bíróság az ún. krimik kategóriába sorolta a műsorszámot, nem zárja ki azt, hogy összességében közszolgálatinak minősüljön. Az, ha egy műsorszám szórakoztató, humoros, vagy épp látványos képi és hangyi elemeket használ, még nem zárja ki, hogy a nézők tájékozódási, kulturális szükségleteit kielégítik, a határozat e vonatkozásban nem tesz eleget indokolási kötelezettségének, ezért az jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság téves jogértelmezés révén hagyta helyben az alperes minősítését és tekintette alaptalannak a felperes keresetének vonatkozó részét. Az ítélet nem tért ki a keresetében megjelölt eljárási hiányosságokra. Az alperes ellenkérelmében ezzel kapcsolatosan kifejtette álláspontját, de az ítélet ebben a tekintetben nem tartalmazott rendelkezést, és azt sem, hogy a szankciót az alperes milyen módon határozta meg. Nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy az Rttv. 135.§-ának (1) bekezdése alapján elsődlegesen a jogosulatlanul elért bevétel kétszeresének megállapítására kell törekednie, csak ennek eredménytelensége esetén alkalmazhatja a bírságot, ezen kívül az alperes a határozatában csupán utal arra, hogy hány alkalommal marasztalta el a felperest 2006-ban az Rttv. vonatkozó rendelkezésének megsértése miatt, de a határozatok számát megállapított szankciókat nem említi, mint arról sem tett említést, hogy ezeket a határozatokat a felperes bíróságon megtámadta-e és hogy a bíróság megváltoztatta-e a határozatokat vagy sem. A mérlegelési jogkörben hozott határozat nem tekinthető jogszerűnek, mivel a Pp. 339/B.§-a rendelkezésének az alperes nem tett eleget. Az eljárási jogszabálysértés kihat az ügy érdemére és ez megalapozza a határozat hatályon kívül helyezését.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A felperes fellebbezésében nem adott elő olyan új tény vagy bizonyítékot, amely alapul szolgálhatna az ítélet megváltoztatására. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a határozatban érintett műsorszámok nem sorolhatók a közszolgálati kategóriába. Eljárási szabályt nem vétett, a tényállást helyesen állapította meg, okfejtését kifejtette, míg a szankció vonatkozásában a mérlegelési szempontokat indokolta.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az alperes a felülvizsgálattal érintett határozatában egyrészt az Rttv. 8. § (2) bekezdésében foglalt, másrészt az Rttv. 15. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértését állapította meg, amellyel összefüggésben a felperes az eljárás folyamán az Rttv. 8.§ (2) bekezdésébe ütköző jogsértést és az amiatt kiszabott 800.000 forint összegű bírság megfizetésére való kötelezést vitatta, a 15.§ (1) bekezdésével kapcsolatosan sem a keresetében, sem a fellebbezésében konkrét és indokolt kérelmet nem terjesztett elő.

Az Rttv. 8. § (1) bekezdése szerint az országos és a körzeti műsorszolgáltató - a szakosított műsorszolgáltató kivételével - napi műsoridejének tíz százalékában köteles közszolgálati műsorszámokat szolgáltatni. A (2) bekezdés alapján a közszolgálati műsorszámokat a főműsor időben legalább huszonöt percben kell szolgáltatni. Ha a műsorszolgáltató a főműsor időben nem ad műsort, 7.00 és 18.30 óra közt kell közszolgálati műsorszámokat szolgáltatnia legalább huszonöt percnyi műsoridőben.

A perbeli esetben a felperes azt nem vitatta, hogy körzeti műsorszolgáltatóként közszolgálati műsorszám szolgáltatására köteles, ugyanakkor a határozattal érintett műsorszámok alperesi megítélésével és minősítésével már nem értett egyet, ugyanis álláspontja szerint az általa vetített filmsorozatok epizódjai közszolgálati műsorszámoknak tekinthetők. E körben megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperes azon hivatkozása miszerint a című műsorszámok a nézők közérdeklődésre számot tartó, a közbiztonsággal és a rendőri tevékenységgel kapcsolatos tájékoztatást szolgálja, ezért azok közszolgálati műsorszámnak tekinthetők, valamint, hogy azok az alperes által is hivatkozott Európa Tanács prágai konferenciáján megfogalmazott - normatív erővel nem rendelkező - ajánlásban felsorolt közszolgálatiakra vonatkozó kritériumoknak eleget tesz, amikor igényes szórakoztatást nyújtanak megalapozatlanok, ugyanis az amerikai rendőrségi-nyomozási gyakorlat ismertetése nem felel meg az Rttv. 2.§-ában írt követelményeknek, mert nyilvánvalóan nem segíti a magyar nézők hazai közéleti/bűnügyi tájékoztatását.

A felperes további olyan az alperesi határozat megállapításainak okszerűségét cáfoló vagy a döntés jogszerűségét megdöntő indokot nem tudott felhozni, amelyek bizonyítanak, hogy az érintett műsorszámok az Rttv. 2.§ 19. pontja szerinti közszolgálati besorolásnak megfelelnek. Részletes, pontos és megfelelően alátámasztott kérelem hiányában az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a felperes keresetét. A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a felperes fellebbezésében olyan új tényt vagy körülményt nem jelölt meg, amely a jogkérdésben fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

Megjegyzzi a másodfokú bíróság, hogy - ahogyan az elsőfokú bíróság is - döntését nem a közszolgálati műsorszámok tartalmi követelményeit összegző prágai konferencia megállapításaira alapozta, hanem az Rttv. kötelező előírásainak alkalmazása és értelmezése eredményeként állapította meg, hogy a felperes megsértette az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdésében foglaltakat.

A felperes érdemben nem nyilatkozott arról, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság jogszabály-értelmezését miért tartja tévesnek. Ezen túlmenően a felperes nem igazolta azt sem, hogy a főműsor időben előírt közszolgálati műsorszolgáltatási kötelezettségét 25 percnyi időtartamban teljesítette.

A bíróság összegének vitatása, illetve a mérséklésére irányuló fellebbezési kérelem kapcsán a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felülvizsgált határozat e vonatkozásban sem sértett jogszabályt.

Az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdése alapján, ha a műsorszolgáltató az e törvényben előírt feltételeket és előírásokat nem teljesíti vagy megsérti, a Testület a műsorszolgáltatót - az eset körülményeit figyelembe véve, megítélése szerint - az a) -f) pontban foglaltaknak megfelelően szankcionálhatja.

A Pp. 339/B. § kimondja, hogy a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekinthető jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

Amennyiben a jogszabály a mérlegelési jogkörben hozott döntés kapcsán nem határozza meg a mérlegelés szempontjait, akkor a konkrét eset összes körülményeinek figyelembevételével a törvény célját, az elkövetett jogsértő magatartás súlyát, és a további jogsértéstől való visszatartás lehetőségét kell a közigazgatási szervnek szabadon és saját meggyőződése szerint mérlegelnie, mindezt érvényre juttatva döntésében.

Az alperes a szankció kiválasztása és mértékének megállapítása során mérlegelési jogkörében eljárva volt jogosult döntést hozni, e körben a szankció megválasztásakor nem terhelte semmiféle - azok súlyára tekintettel felállított - sorrendtartási kötelezettség, amikor - megállapítva a felperesi jogsértést - az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja és az Rttv. 135.§-ának (2) bekezdése alapján bírságszankció alkalmazása mellett döntött. Az alperes szankció kiválasztásakor és mértékének megállapításakor indokolása szerint figyelemmel volt a felperesi műsorszolgáltató tekintetében azonos tárgyban korábban meghozott határozataira, és - ezekre a döntése indokolásában - mint a mérlegelési körébe vont körülményekre -, e tekintetben a fellebbezési ellenkérelmében utalt a 674/2007. (III.21.) számú határozatára.

A felperes csak hivatkozott arra, hogy az alperes korábbi határozatainak - általa kezdeményezett - bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte, illetőleg azokban pernyertes lett, azonban ezen állításának alátámasztásául konkrétan egyetlen folyamatban lévő eljárásra, vagy ennek eredményeként született bírósági ítéletre sem utalt (az ügyszám pontos megjelölésével). Mindezek miatt a felperes által előadottakat a másodfokú bíróság nem tartotta alkalmasnak arra, hogy kétséget támasszanak az alperes által a határozatban hivatkozott korábbi döntések - mérlegelés során történő - figyelembevételének jogszerűségével kapcsolatban.

Tekintettel a jogsértés súlyára, valamint arra a körülményre, hogy a felperes ismételten követte el ugyanezen jogsértést, a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az alperes által alkalmazott szankció mértéke nem tekinthető eltúlzottnak.

A Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy az Rttv. 135.§-ának második fordulata alkalmazása nem volt jogszabálysértő, amikor a bíróság kiszabására mérlegelési jogkörben került sor tekintettel arra, hogy a perbeli esetben jogosulatlanul elért bevétel természetszerűleg nem volt megállapítható. Jogosulatlanul elért bevétel, illetve pontosan meg nem állapítható összegű jogosulatlan bevétel esetén a

jogsértés bírság kiszabásával való szankcionálása csak az Rttv. 135.§ második fordulata szerint lehetséges.

A másodfokú bíróság megalapozatlannak találta az eljárás elhúzódásával kapcsolatos felperesi kifogást is. A felperes által hivatkozott - a jogsértés és a határozat meghozatala közötti - ügyintézési időtartam ugyanis nem tekinthető jogszabálysértőnek vagy olyan eljárási hibának, amely akár az ügy érdemére, akár a szankció kiszabására kihatással lett volna, és így az alperes döntésének hatályon kívül helyezését indokolná.

A másodfokú bíróság álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság a közszolgálati műsorszolgáltatásra vonatkozó kötelezettség megszegése miatti felperesi jogsértés és annak szankcionálása tekintetében a rendelkezésre álló peradatokból okszerű következtetésre jutott a felperesi kereset elutasítását illetően, valamint helyesen állapította meg, hogy az alperes a jogsértés megállapításakor és a bírság alkalmazásakor, illetőleg annak mértékének meghatározása során sem követett el jogszabálysértést, indokolási kötelezettségének eleget tett.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, továbbá a 6/1986. (VI.26.) IM. r. 13.§-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2008. évi június hó 19. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, **dr. Losonczy Erzsébet** s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül: